

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.914/2023/7.

A tanács tagjai:

Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

Dr. Dzsula Marianna előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

Dr. Stark Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző dr. Schiffer András ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gass István ügyvéd; cím3)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.147/2022/24.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 7.P.21.305/2021/19.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.720.850 (egymillió-hétszázhuszezer-nyolcszázötven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes Írországban bejegyzett társaságként internet alapú platform szolgáltatásokat nyújt, többek között a közösségi hálózat és az közösségi hálózatl szolgáltatást. A szerződés a felperes szolgáltatásának nyújtására regisztrációval jön létre, amelynek során a regisztráló elfogadja az alperes által kidolgozott, a szerződések tartalmát meghatározó általános szerződési feltételeket. A „Felhasználási feltételek” a „Közösségi alapelvek” megsértésének szankciójaként írják elő a közösségi hálózat fiókhoz való hozzáférés felfüggesztését, illetve végleges letiltását. A Közösségi alapelvek által tilalmazott magatartás az ún. gyűlöletbeszéd. A szabályok, különösen a „Közösségi alapelvek” nyilvánvaló súlyos, vagy ismételt megszegése a fiókhoz való hozzáférés felfüggesztésével vagy végleges letiltásával járhat.

[2] A „Közösségi alapelvek III. része a „Kifogásolható tartalom” cím alatt ilyenek tekinti az ún. gyűlöletbeszédet. Rögzíti, hogy: „Nem engedjük meg a gyűlöletbeszédet a közösségi hálózaton, mert a megfélemlítés és a kirekesztés légkörét teremti meg, és bizonyos esetekben a való életben is erőszakra ösztönözhet. Definíciónk szerint a gyűlöletbeszéd olyan tartalom, amely közvetlenül támad másokat, általunk védett tulajdonságokkénti meghatározott szempontok – faji hovatartozás, etnikai származás, nemzetiség, vallási hovatartozás, nemi irányultság, kaszt, nem, nemi identitás, súlyos fogyatékoság vagy betegség – miatt. A bevándorló jogállással kapcsolatban is nyújtunk bizonyos védelmet. A támadást úgy határozzuk meg, mint erőszakos vagy tárgyukat emberi mivoltától megfosztó beszédet, alsóbbrendűségre utaló kijelentést, illetve kirekesztésre vagy faji alapon történő elkülönítésre való felhívást.”

[3] Az alperes közösségi hálózatl szolgáltatása közösségi hálózat termék. Ennek igénybevételére külön „Felhasználási feltételek” vonatkoznak, mely kifejezetten rögzíti, hogy e szolgáltatásra a közösségi hálózat „Felhasználási feltételek” nem vonatkoznak. A „Tartalomeltávolítás és a fiókod letiltása vagy megszüntetése” címszó alatt az közösségi hálózatl „Felhasználási feltételeket” egyéb szabályzatokat, ideértve a „Közösségi irányelvek”-et sértő magatartások esetére helyez kilátásba szankciókat, így az azt sértő tartalmak eltávolítását.

[4] A felperes település település polgármestere, a név vezetője. A közszereplői közösségi hálózat oldalán a perbeli jogvita elbírálása szempontjából releváns következő posztokat tette közzé:

[5] 2019. április 4.: „Kaloda – újra üzembe helyezve Magyarországon. Tavalyi ígéretemhez híven elkészült hazánk első 21. századi köztéri kalodája. Turisztikai célok mellett ide kerülnek mostantól azoknak a bűnözőknek a tettei és ismertető jelei, akik meglopják embertársaikat, akik betörnek más házába, udvarába, vagy bármilyen bűncselekményt követnek el, kezdve a környékünkre kóborló, kreol bőrű idegenektől a törzsgyökeres fehérgalléros bűnözőkig. Ki kell vetnünk őket a közösségünkéből, saját érdekünkben távol kell tartani magunkat tőlük, ezért ismernünk kell őket és tetteiket”.

[6] 2019. április 26.: „Saját kezűleg dózeroltam le egy bűnszervezet éttermét, amelynek a helyét sóval hintettem be, személyesen tisztítom meg a települést, a házakat önkényesen elfoglaló és birtokló romániai (erdélyi) cigánytelepekről érkező jövevényektől. Mi nem csak beszélünk, nem ígéretünk. Mi cselekszünk. Videó.”

[7] 2019. május 6.: „Ennyire van rend az országban: A videón látható őrzőgő előember településen 1 hónappal ezelőtt az utcán minden ok nélkül hátulról támadva ütött le egy fiatalembert, aki súlyos, 8 napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett. A hatóságok aztán elfogták, majd elengedték. Tették ezt úgy, hogy a büntetett előéletű emberállat ahhoz a népes családhoz tartozik, amelyik évtizedek óta rettegésben tartja a várost. Így most a napokban a vadember újra tombolhatott, újra ártatlan, mit sem sejtő magyar embereket üthetett, csak úgy szórakozásból. Ez a név1-közel kormány által vezetett állam, ennyire védi meg az embereket. település pedig a név2 egyik utolsó megmaradt „fővárosa”, ahol a polgármester mélyen hallgat minderről évek óta. Ha ez a terror településen történne már a főtérig kalodánkba lenne zárva ez az előember, az egész kompániájával együtt.”

[8] 2019. május 14.: „Ismét megmutattuk hogyan lehet eredményeket elérni már ellenzékéből is, van értelme az ellenállásnak: Elég volt bejelentenem a felvonulásunkat, országos ügyé tenni a szőnyeg alá söpört településli terrort, az ügyészség máris megváltoztatta korábbi elképésztő döntését. Végre az ügyészség tegnap elrendelte a több támadás után is szabadlábon hagyott vadember letartóztatását, aki azonban a kiérkező rendőrök elől megszökött és menekülése során két autót is erőszakkal elrabolt, de a rendőrök végül elfogadták. Így most újabb bűncselekményeket, 2 rendbeli jármű önkényes elvételének büntetettét is elkövette. Végre a helyi név2os polgármester is megszólalt, igaz szerinte nem kell az általunk keltett „politikai hangulatkeltés”, de erre sor sem kerülhetett volna, ha tette volna a dolgát és nem dugja a fejét éveken át gyáva módon a homokba. A felhívásunknak köszönhetően azonban továbbra is özönlenek hozzám a levelek, amelyekből kiderül, hogy a városban, sőt az egész országban elképésztő állapotok vannak, amelyről eddig – rajtunk kívül – sem a politika, sem a média nem beszélt. Ennek része az is, hogy egy újabb cigány párt vezetője fenyegetett meg nyilvánosan, ahelyett, hogy az ilyen bűnözőket ítélné el, sőt mindannyiunkat útblokkáddal fenyeget arra az esetre, ha fel merünk vonulni településen. Mindezek után még inkább ott a helyünk május 21-én 19:00 órakor! Mutassuk meg, hogy minden magyar felelős minden magyarért, kiállunk egymásért. Gyáva népnek nincs hazája, nekünk viszont volt, van és lesz. Ez a mi hazánk!”

[9] Az alperes 2019. május 17-én törölte a felperes közösségi hálózat oldalait.

[10] A letiltást követően azoknak a felhasználóknak, akik a felperes személyével összefüggő bejegyzést tettek közzé – egyebek mellett –, a következő tartalmú üzenetet küldte: „Úgy tűnik, hogy olyasmit tettél közzé, ami sérti Közösségi alapelveinket.... Bizonyos dolgokat nem engedélyezünk a közösségi hálózaton – többek között a következőket: durva erőszak, gyűlöletbeszéd, zaklatás és megfélemlítés, meztelenség, szexuálistevékenység és szexuális kizsákmányolás. A bejegyzésed sérti a veszélyes személyekkel és szervezetekkel kapcsolatos alapelveinket. Nem engedélyezzük a veszélyes személyek és szervezetek

szimbólumait, dicsőítését vagy támogatását a közösségi hálózaton. Veszélyesnek meghatározásunk szerint a következők számítanak: terrorvétekenység, szervezett gyűlölet, tömeg- vagy sorozatgyilkosság, emberkereskedelem, szervezett erőszak vagy bűncselekménynek minősülő tevékenység.”

[11] Az alperes 2019. október 21-én törölte a felperes közösségi hálózatl oldalát, majd a hozzáférést 2020. január 21-én visszaállította, ezt követően pedig azt 2020. január 24-én véglegesen letiltotta. A felperes az közösségi hálózatl oldalán magáncélú bejegyzéseket és fotókat osztott meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[12] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes a közösségi hálózat és közösségi hálózatl oldalai törlésével megsértette a személyiségi jogait. Kérte az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, további jogsértéstől való eltiltásra, valamint a jogsértést megelőző állapot helyreállítását, továbbá 100 000 000 forint sérelemdíj megfizetésére.

[13] Az alperes alaki védekezésében – joghatósági kifogás alapján – az eljárás megszüntetését, érdemben a kereset elutasítását kérte. Vitatta a kereset jogalapját és a sérelemdíj mértékét is.

Az első- és másodfokú ítélet

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[15] Az elsőfokú bíróság indokolása szerint a felek között az alperes által nyújtott interneten alapuló szolgáltatások igénybevételére szerződés jött létre, amelynek tartalmát a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:59. §-ában írt szerződési szabadság alapelvéből következően szabadon állapíthatták meg. Az alperes által nyújtott közösségi hálózat és közösségi hálózatl szolgáltatások igénybevételére létrejött szerződések vegyes szerződések, abban megtalálhatók a bérleti szerződésből eredő használati kötelek, a tárhely szolgáltatási és egyéb rendelkezésre állási elemek is. A szerződés tartalmának megállapításakor figyelembe kell venni az alperes által alkalmazott általános szerződési feltételeket, amelyek a szerződés részévé váltak, mert azokat a felperes megismerte és azokat a regisztráció során elfogadta. Az alperes az általános szerződési feltételekben határozta meg, hogy egyes szolgáltatásait a felhasználók milyen keretek között vehetik igénybe, azaz milyen tartalmú közléseket, közleményeket, utánközléseket tehetnek közzé, milyen tartalmakat oszthatnak meg, a közösségi platformot igénybe vevő más személyek jogainak, érdekeinek védelme érdekében mit nem tart elfogadhatónak, a szerződések részévé vált elvekkel összeegyeztethetőnek. Rámutatott, a meg nem engedett megnyilvánulási formákat, és az azokkal ellentétes magatartások szankcióit a „Közösségi alapelvek” I. 1. pont, III. 12. pontja részletesen definiálja. A gyűlöletbeszéd fogalom meghatározása a közbeszéd által elfogadott értelmezéshez képest ugyan szigorúbb meghatározásokat tartalmaz, a szerződési feltételek ilyen tartalmú elfogadása a felperes részéről önkorlátozásnak tekinthető, amely nem jogellenes.

[16] Megítélése szerint a felperes 2019. április 4-i, április 26-i, május 6-i és érintőlegesen a május 14-i bejegyzéseiben írtakat tartalmuk alapján az alperes minősíthette a „Közösségi

alapelvek” III. 12. pontja szerinti gyűlöletbeszédnek, mert az abban írt kritériumoknak megfeleltethetők, ezáltal pedig a „Közösségi alapelvekbe” ütközönek. Ennek szankciója lehetett a felperesi oldalak letiltása, ezért a szerződösszegés az alperes részéről nem állapítható meg.

[17] Álláspontja szerint az közösségi hálózat1 és a közösségi hálózat „Felhasználási feltételek” rendelkezéseiből kitűnik, hogy az alperes a két szolgáltatását azonosként kezeli, az közösségi hálózat1 „Felhasználási feltételek” visszautalnak a közösségi hálózat „Felhasználási feltételekre”, és „Közösségi alapelvekre”, így a közösségi hálózaton elkövetett felperesi szerződösszegésre hivatkozással az alperes szerződössszerűen tiltotta le az közösségi hálózat1 oldalt is. Szerződösszegés hiányában pedig a felperes személyiségi jogait nem sértette meg.

[18] Nem találta megalapozottnak az egyenlő bánásmód megsértésére alapított jogsértést sem. A felperes védett tulajdonságaként világnézeti meggyőződésére és politikai véleményére hivatkozott, tekintve azonban, hogy a szerződésben a felperes önkorlátozást vállalt és elfogadta a véleménynyilvánítási szabadsággal összefüggő szűkítő értelmezést, megállapítható, hogy az alperes a tevékenysége, nem pedig a felperes védett tulajdonsága miatt alkalmazta a szerződössses szankciót. A felperes a keresetében hivatkozott ugyan arra, hogy a más felhasználóknak küldött üzenet, amelyben őt „veszélyes személynek” minősítette, sérti a jóhírnevét, azonban erre vonatkozó egyértelmű megállapításra irányuló keresetet nem terjesztett elő. Hangsúlyozta, hogy erre a perfelvétel során, majd az érdemi szakban egyaránt a sérelemdíj összagszerűségének megalapozása érdekében hivatkozott.

[19] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes kapcsolattartáshoz való személyiségi jogát azzal, hogy törölte közösségi hálózat1 oldalát. Kötelezte, hogy 15 napon belül állítsa vissza a felperes közösségi hálózat1 oldalának működését. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal a pontosítással, hogy a felperesnek a le nem rótt illetéket az esedékesség napjáig a NAV illetékbevételei számlájára kell megfizetnie.

[20] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes – az elsőfokú bíróság anyagi pervezetése eredményeként – pontosított keresetében a véleménynyilvánításhoz és a kapcsolattartáshoz való joga megsértésének megállapítását kérte, a továbbiakban felsorolt személyiségi jogok sérelmére a sérelemdíj iránti igényét megalapozó hátrány körében hivatkozott.

[21] A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróság álláspontjával abban a kérdésben, hogy a felek között szerződössses jogviszony jött létre, amelynek tartalmát az alperes által a közösségi hálózat és az közösségi hálózat1 szolgáltatás igénybevételeire külön-külön kidolgozott általános szerződösssi feltételek („Felhasználási feltételek”, „Közösségi alapelvek”) határozzák meg, amelyek a regisztráció során annak megismerésével és elfogadásával a szerződösss részévé váltak. Ezért annak megítélése, hogy az alperes a közösségi hálózat és az közösségi hálózat1 fiók letiltásával megsértette-e a felperes megjelölt személyiségi jogait, továbbá ehhez képest a kért jogkövetkezmények alkalmazhatóak-e, a szerződösss rendelkezései alapján kell elbírálni. A jogvitát kontraktuális jogalapon kell elbírálni, abban a kérdésben állást foglalni, hogy az alperes részéről történt-e a felperes személyiségi jogának sérelmét eredményező szerződösszegés. Ennek elsődleges jelentősége a felperes sérelemdíj iránti igényének elbírálása tekintetében van.

[22] A másodfokú bíróság jogértelmezése szerint a Ptk. 2:51. § (1) és (2) bekezdése alapján a sérelemdíj fizetési kötelezettség alóli mentesülés feltételeit a jogsértő személyre irányadó felelősségi rendszer alapján kell meghatározni. Ezt azt jelenti, hogy a sérelemdíj iránti kereset a szerződösszegéssel okozott kárért való felelősség Ptk. 6:142. §-ában írt általános szabálya alapján lett volna elbírálható. A felperes keresetében a jóhírnév védelméhez fűződő

személyiségi joga sérelmének alapját képező tényállítása, valamint a világnézeti meggyőződése és politikai véleménye miatti hátrányos megkülönböztetés körében előadottak a sérelemdíj iránti igényének az indokai, amelynek érdemi vizsgálatára az adekvát jogalap megjelölése hiányában nem kerülhetett volna sor. Az alperes szerződésszegése nem állapítható meg, ezért érdemben is megalapozatlan a sérelemdíj iránti igénye. Szerződésszegésre alapított személyiségi jogsértés esetén a szerződésszegés hiánya a sérelemdíj iránti követelést is alaptalanná teszi.

[23] A másodfokú bíróság rámutatott, az objektív jogkövetkezmények alkalmazhatósága szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a jogsértő személy felróhatóan (Ptk. 1:4. § (1) bekezdés) járt-e el, illetve, hogy egyéb módon, adott esetben szerződéses jogviszonyban elkövetett jogsértés esetén a Ptk. 6:142. §-a szerint ki tudja-e menteni magát. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felek között létrejött szerződés rendelkezései alapján kell megítélni, sérült-e a felperes megjelölt személyiségi joga. A szerződésszegés hiánya azonban kizárja a személyiségi jogsértést.

[24] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a szerződés a „Felhasználási feltételek” a „Közösségi alapelvek” megsértésének szankciójaként írja elő a közösségi hálózat fiókhoz való hozzáférés felfüggesztését, illetve végleges letiltását. A Közösségi alapelvek által tilalmazott magatartás az ún. gyűlöletbeszéd. A fellebbezésnek a fogalommeghatározás jogszabályba ütközésére és a szerződési feltétel tisztességtelenségére való hivatkozása a Ptk. 6:114. § (1) bekezdése alapján a szerződés részleges érvénytelenségét állítja, amely a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 7. § (1) bekezdés 12.a. pontja alapján a Pp. 373. § (1) bekezdése szerinti tiltott keresetváltoztatásként értékelendő, annak érdemi vizsgálatára nem kerülhet sor. Hangsúlyozta, hogy a szerződési szabadság elvéből következően az alperes maga határozhatta meg, hogy milyen tartalmak közzétételét engedélyezi, a felperes pedig ugyancsak szabadon döntött arról, hogy a kidolgozott általános szerződési feltételek alapján a szolgáltatást igénybe kívánja-e venni, ezzel vállalva véleménynyilvánítási joga korlátozását.

[25] A másodfokú bíróság rámutatott, annak megítélése, hogy a sérelmezett bejegyzés gyűlöletbeszédként értékelhető-e, a közzétett konkrét bejegyzés tartalma alapján dönthető el. Ebből a szempontból nincs jelentősége a felperes mint magánszemély vagy az általa képviselt párt magatartása különböző médiumok általi megítélésének. Egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban a kérdésben, hogy a 2019. április 26-i posztban közzétett tartalom kimeríti a gyűlöletbeszéd fogalmát. Az átlagos olvasó számára annak jelentése a roma származású embereket kirekesztő, a „ledózerolás” és a „sóval való behintés” kifejezések használata ugyancsak e személyi kört érintő erőszakos támadó beszéd. A felperes által a perben előadott a bejegyzésre okot adó háttérinformáció, magyarázat ebből a szempontból nem értékelhető. Az alperesnek a megjelent tartalom alapján kellett megítélni, hogy az a „Közösségi alapelvekbe” ütközött-e, vagy sem.

[26] A 2019. május 6-i bejegyzésben használt fogalmak („előember”, „emberállat”) ugyancsak a roma etnikumhoz tartozó embereket emberi mivoltuktól megfosztó beszédként értékelendő, amelynek utolsó mondata erőszakra buzdít. Az a tény, hogy e két közlés a felek között létrejött szerződés megjelölt rendelkezésébe ütközik, megalapozta a szerződés alapján a felperes közösségi hálózat oldalának törlését. Ezért a további közlemények részletes elemzését szükségtelennek ítélte.

[27] A felperes ugyan hivatkozott az alkalmazott jogkövetkezmény aránytalanságára, azonban az első- és a másodfokú eljárásban sem adott elő ezzel kapcsolatos érvelést, jogilag értékelhető jogkövetkezményt, ezért ezt a hivatkozását nem vizsgálta. A felperes a Ptk. 2:54. § (1) bekezdése értelmében csak a saját személyében érintett személyiségi jogok sérelmével kapcsolatban érvényesíthet igényt. Az az érvelése, hogy a nevét és képmását közzétenni kívánó

felhasználókat a szolgáltatásból való kizárással fenyegeti az alperes, nem a felperes, hanem a konkrét felhasználók személyiségi jogát sértheti. Az új tényállítás és az utólagos bizonyítás Pp. 373. §-ában írt feltételei hiányában az Eta baszk terrorszervezettel kapcsolatos fellebbezési előadás és a fellebbezéshez csatolt bizonyítékot nem értékelte.

[28] A másodfokú bíróság megállapítása szerint abból a tényből, hogy az közösségi hálózat1 szolgáltatás közösségi hálózat termék, még nem következik, hogy a közösségi hálózat oldalon megvalósított szerződést sértő magatartás automatikusan maga után vonja az közösségi hálózat1 oldal letiltását. A közösségi hálózat és az közösségi hálózat1 szolgáltatás igénybevételére vonatkozó szerződésekre az alperes külön-külön határozott meg általános szerződési feltételeket. A felperes az közösségi hálózat1 oldalán – az alperes által sem vitatottan – az közösségi hálózat1 „Közösségi irányelvekbe”, „Felhasználási feltételekbe” ütköző tartalmat nem tett közzé. A felperes csupán magánjellegű tartalmat tett közzé, ezért a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy az közösségi hálózat1 fiók letiltása a felperes kapcsolattartáshoz való személyiségi jog sérelmét eredményezte és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontja alapján kötelezte az alperest annak visszaállítására.

[29] Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[30] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak részbeni hatályon kívül helyezését, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a teljes keresetének való helyt adást, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Megsértett jogszabályként a Pp. 364.§-a alapján alkalmazandó Pp. 263.§ (1) bekezdését, a Pp. 279. § (1) bekezdését és a Pp. 346. § (5) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott az Alaptörvény IX. cikkének a megsértésére is.

[31] Felülvizsgálati álláspontja szerint az eljáró bíróságok a megjelölt jogszabályokat sértve a tényállásban szereplő tényeknek is ellentmondva, iratellenesen, önkényesen állapították meg, hogy a 2019. április 26-i és a május 6-i bejegyzések tartalma gyűlöletbeszédnek minősül.

[32] Sérelmezte a jogerős ítéletnek azt a megállapítását, hogy a 2019. április 26-i posztja azért merítette ki a gyűlöletbeszéd fogalmát, mert „az átlagos olvasó számára annak jelentése a roma származású embereket kirekesztő, a „ledózerolás” és a „sóval való behintés” kifejezések használata ugyancsak e személyi kört érintő erőszakos támadó beszéd.” Ezzel szemben ez a poszt egy többszörösen összetett mondat, mellérendelő szerkezettel. Azzal indít: „Saját kezűleg dózeroltam le egy bűnszervezet éttermét, amelynek helyét sóval hintettem be. Ebben a mondatrészben még utalás sem szerepel egyetlen etnikai csoportra sem, kizárólag bűnszervezetről szól, így a „ledózerolást” és „sóval behintést” önkényesen hozza összefüggésbe a roma származású emberekkel. A második mondatrész – „(. . .) személyesen tisztítom meg a települést, a házakat önkényesen elfoglaló és birtokló romániai (erdélyi) cigánytelepekről érkező jövevényektől” – ugyan utal a romákra, azonban csupán a kiindulási hely megjelöléseként; nem minősíti általában a roma származású embereket; a jogsértő magatartást tanúsító személyeket helyezi fókuszba. Az alperes gyűlöletbeszéd-definíciónak nélkülözhetetlen ismérve, hogy a közlés „közvetlenül támad másokat”, például etnikai származásuk miatt. A második mondatrész ezzel szemben senkit nem támad etnikai, roma

származásuk miatt és a támadás közvetlensége egyéb személyi kört illetően sem olvasható ki belőle.

[33] Állította, hogy ezek a sérelmezett kifejezések az ítéleti tényállás, a peradatok alapján nem hozhatók összefüggésbe a roma nemzetiségű emberekkel, a posztban a támadás közvetlensége nem megállapítható, nem a roma származásuk, hanem jogellenes magatartásuk miatt céloz meg egyes személyeket.

[34] Vitatta a másodfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a 2019 május 6-i bejegyzésben használt fogalmak („előember”, „emberállat”) ugyancsak a roma etnikumhoz tartozó embereket emberi mivoltuktól megfosztó beszédként értékelendő, amelynek utolsó mondata erőszakra buzdít”. Ebben a posztban a roma etnikumra nincs utalás, a szövegben nem szerepel olyan kitétel, amely bőrszín, etnikai származás alapján elkülöníthető csoportra lenne vonatkoztatható. Utolsó mondata feltételes módban íródott, ezért fogalmilag kizárt, hogy közvetlen támadást tartalmazna bárki ellen.

[35] Hangsúlyozta, hogy a felek közötti jogviszony ugyan kötelmi jellegű, azonban a tárgybeli kötelmi rendelkezések felperes Alaptörvény IX. cikkben biztosított jogát korlátozzák. E körben irányadóak a 30/1992. (V. 26.) AB határozatban foglaltak, amely szerint a véleményszabadságot korlátozó szabályokat megszorítóan kell értelmezni, továbbá az Alaptörvény a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. Éppen ezért, az a másodfokú bírói értelmezés, amely a perbeli tényektől elszakadva, vélt tartalmat vetít bele a közlésbe, s ezzel implicit módon minősíti is érték-, ill. igazságtartalom alapján a közlést, közvetlenül – az eljárásjogi szabályszegésektől függetlenül – sérti az Alaptörvény IX. cikkében írottakat.

[36] Az alperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokaira hivatkozással.

A Kúria döntése és jogi indokai

[37] A Kúria előrebocsátja, hogy a jogerős ítéletnek a keresetnek részben helyt adó rendelkezése felülvizsgálattal nem volt támadott. Ezért a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a joghatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálta és ítélte meg a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát.

[38] A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető rendkívüli perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. A felülvizsgálat funkciója a kérelmet előterjesztő fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Kúria kizárólag azt bírálhatja el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős ítélet.

[39] Ennek az adott ügyben azért van jelentősége, mert a felperes a felülvizsgálati kérelmében az Alaptörvény IX. cikkének a megsértését állította. Az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdése szerint jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény az Alaptörvénnyel összhangban taxatív felsorolást tartalmaz azokról a normatív rendelkezési formákról, amelyeket a magyar jogrendszer jogszabálynak minősít. Az

Alaptörvény nem jogszabály, hanem a jogrend alapja, az Alaptörvényre hivatkozás a megsértett jogszabálysértésre hivatkozást nem helyettesíti.

[40] Az Alaptörvény 28. *cikke* a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélkező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék {ld. 3486/2022. (XII.22.) AB határozat, Indokolás [25], 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33] és 28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési tartomány keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie. Ennek azonban feltétele, hogy a fél a felülvizsgálati kérelmében konkrétan megjelölje az állított jogszabálysértést és annak indokait. Önmagában az Alaptörvény IX. *cikkének* a megsértésére hivatkozás nem ad alapot a jogerős ítélet érdemi felülbírálatára, az Alaptörvény rendelkezései ugyanis az egyes anyagi és eljárási jogszabályokon keresztül érvényesülnek. Az Alaptörvénynek való megfelelés vizsgálatára más jogorvoslati fórumrendszer áll a felek rendelkezésére, az Alaptörvény egyes cikkeinek érvényesülését a felülvizsgálati kérelemben megjelölt tételes jogszabályhelyek alkalmazásával összefüggésben kell vizsgálni (Kúria Pfv.V.20.667/2018/4.). Ezért a felülvizsgálati eljárás során az nem volt vizsgálható, hogy a jogerős ítélet az Alaptörvény IX. *cikkét* megsértette-e.

[41] A felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 413. § (1) bekezdés *a)-e)* pontjaiban felsorolt tartalmi kellékekkel kell rendelkeznie. A jogszabálysértés megjelölésének követelményrendszerét a Kúria – a korábbi bírói gyakorlatot megerősítve – a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben jelentette meg. Az önmagában kötélerővel nem rendelkező kollégiumi vélemény 3. és 4. pontja szerint – amelyet Kúria jelen perben is irányadónak tekintett határozataival megerősített (Jpe.I.60.009/2022/10. [61], Pfv.IV.21.203/2023/9. Pfv.IV.20.998/2020/4., Pfv.V.20.917/2021/8., Gfv.VI.30.367/2021/6., Pfv.I.21.083/2019/12., Pfv.IV.20.035/2023/7.) – több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, továbbá kifejti az arra vonatkozó jogi álláspontját, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti.

[42] A felperes másodlagos felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését kérte. A petitumában azonban olyan (illetve bármilyen) eljárási szabálysértést, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása volt, nem jelölt meg. Az elsődleges felülvizsgálati kérelmében a teljes keresetének való helyt adást kérte, azonban a személyiségi jogsértés tárgyában anyagi jogi jogszabályok megsértésére nem hivatkozott, a jogkövetkezmények és a sérelemdíj tekintetében semmilyen érvelést nem adott elő, jogszabálysértést nem jelölt meg.

[43] A felülvizsgálati kérelem e vonatkozásban nem felel meg a Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* pontjában foglaltaknak, ezért a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálata során a jogsértés megállapítása kivételével a közösségi hálózat törlése tárgyában elutasított keresetre vonatkozó elsődleges, illetve a másodlagos felülvizsgálati kérelmét figyelmen kívül hagyta.

[44] Ennek megfelelően a felülvizsgálat kizárólag azoknak a felülvizsgálati kérelemben előadott kérelemnek a vizsgálatára szorítkozhatott, amelyek esetében az ismertetett követelmények maradéktalanul teljesültek.

[45] A felülvizsgálati kérelem alaptalan a következők szerint.

[46] A felperes felülvizsgálati kérelmében azt sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok megállapítása szerint a 2019. április 26-i és a május 6-i bejegyzésében írt posztok tartalma megfelel a „Közösségi alapelvek III.” részében meghatározott gyűlöletbeszédnek.

[47] Az eljáró bíróságok helytállóan indultak ki abból, hogy ennek megítéléséhez nem az az Alkotmánybíróság által az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében szabályozott véleménynyilvánítás szabadságának vizsgálatához meghatározott értelmezési tartományból kell kiindulni. A felperes a szolgáltatási szerződés létrejöttéhez szükséges regisztráció során ugyanis elfogadta az alperes szolgáltatásának igénybevételéhez szükséges általános szerződési feltételeket, ezért a jogvita elbírálása során ennek tartalmát kellett vizsgálni. Ez azt eredményezte, hogy az állított szerződésszegés megítélésénél nem annak volt jelentősége, hogy a felperes mit tekint más személyeket sértő közlésnek, hanem az alperes gyűlöletbeszédre adott fogalom meghatározása alapján kellett vizsgálni és minősíteni a sérelmezett tartalmat.

[48] A felperes ennek megállapítása körében hivatkozott eljárási szabálysértésként a bizonyítékmérlegelés általános szabályát tartalmazó Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésére, illetve ehhez kapcsolódóan a Pp. 163. § (1) bekezdésének megsértésére, azonban az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított és a másodfokú bíróság által is irányadónak tekintett tényállást a szerződés tartalma tekintetében nem vitatta. Ezzel szemben a rendelkezésre álló bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen, iratellenes értékelését állította. A másodfokú bíróságnak azonban erre vonatkozó bizonyítékmérlegelése nem volt, hiszen – a felperesnek a keresetben és a fellebbezésben is kifejtett jogi álláspontjával ellentétben – az alperes sérelmezett közléseit minősítette a „Közösségi alapelvek” alapján. Ennélfogva a vizsgált posztok valóságtartalma bizonyításának szükségessége fel sem merült, ezzel összefüggésben a másodfokú bíróságnak nem a bizonyítás eredményét kellett mérlegelnie. Az állított eljárási szabálysértéshez kapcsolódóan a Pp. 346. § (5) bekezdésének a megsértése nem értelmezhető. Ezért a Kúria megítélése szerint a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben feltüntetett fenti eljárásjogi szabályokat.

[49] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelem alapján vizsgált jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[50] 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 263. § (1) bekezdés, 279. § (1) bekezdés, 413. § (1) bekezdés b) pont

A döntés elvi tartalma

[51] A bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési tartomány keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie. Ennek azonban feltétele, hogy a fél a felülvizsgálati kérelmében konkrétan megjelölje az állított jogszabálysértést és annak indokait. Önmagában az Alaptörvény egyes cikkének a megsértésére hivatkozás nem ad alapot a jogerős ítélet érdemi felülbírálatára, az Alaptörvény rendelkezései ugyanis az egyes anyagi és eljárási jogszabályokon keresztül érvényesülnek.

Záró rész

[52] A Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 82. § (1), valamint 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes által felszámított, a jogi képviselettel felmerült ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[53] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése szerint az alperessel szemben érvényesített sérelemdíj összege alapján megállapított és az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontjai alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket

a felperes a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontjának megfelelően köteles megfizetni az állam javára. A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie, az illeték megfizetése az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a kúriai ügyszámot, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. A Kúria figyelmezteti a felperest, ha az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerinti késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[54] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2024. március 27.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró,
Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k.
bíró